

A Szovjetunió újabb segítsége:

Kombájn dolgozik a vásárhelyi földeken

Csongrád megyében is a kaszák éle alatt dől a buza. A határ: öszszehordott keresztek... asztalra rakott árpa... szivert derítő képét nyújtja. Egető szükség van most a sok munkás kézre. Mert egy-két nap, s milliókat érő termés pereghet el, veszhet kárba.

A hír mint a villám cikázott át a városon. — A Szovjetunió nagylelkű segítségének újabb tárgyi bizonyítékát nyújtotta... S ott szorongtak már a kora délelőtti órákban a vasútállomáson a kék overálós traktoristák. A dolgozó parasztok is úgy vártak, mintha a vonat a család legnagyobb fiát hozta volna, hogy segítsen a nagy munkában.

As első kombájn

Az országsszerte nagy lendülettel folyó aratási és cséplési munkálatok megkönnyítésére ugyanis a Szovjetunió újabb kombájnokat küldött. Egyet Szolnok, egyet Győr, s egyet a csongrád megyei gabonaföldjeire.

Megérkezett az első kombájn Csongrád megyébe.

As ember segítője

Alighogy megáll a vonat, máris körülölelik. Szinte körülölelik. Márton János kezével végig simít a hatalmas „jószágban”. Tenyere kérés, mutatja a mulat. A gép, az első kombájn, a jövőt.

„Nem fájlítja a kasza többé a derekunkat! A tarló nem szúrja fel lábunk! Itt van a gép. A segítség. A Szovjetunió küldötte”. — Hallani a kombájn körül szterteröppenő szavakból. Egy traktoros magyaráz:

— Figyeljék csak emberek. Meddig küszködtek kaszával egy holdon?

— Másfél napig — mondja Süli Mihály, aki a Kutasi-úti állami gazdaságból jött ide a hírre.

— Jó kaszás az már — zúgják a többiek. Márton János odafel:

— Kéll annak hallják embörök két nap is, ha az embör maga bajlódik. S a traktorista kombájnvezető Lehoczky Gyula hangja meggyőzően cseng:

— Ki előbb, ki hamarabb... De ez a gép 70 ember. Négy méter széles éllel vágja a gabonát. Teljesítménye számokban kifejezve: egy

óra alatt két hold learatása, elcséplése.

Bemutakozás

az első aratás-cséplésnél

Hallgatják a szót. Nézik Lehoczky Gyula biztos kezét, ahogy a kormánykerékkel ül. A gép még nem indul meg, hogy vágja a gabonát, kékbe kösse, elcséplje. Teherautón hozzák be a vásárhelyi traktorműhelybe. Itt összeállítják. Üzemeltetik. Ugy indítják el. Tompa bűgása végig fut az országutakon, arra, ahol a gabonaföldök ringanak. A kormánykerék mellett visszatér Lehoczky Gyula, kombájnvezető az aratóknak. A gép munkája irányításához csupán egy ember szükséges.

A vásárhelyi kutas „Petőfi” termelőcsoport földjén egy-két nap múlva vészérsébe kerül a buza. A kövér búzaféjek ledőlnek a kombájn vasa előtt. A nagy tartályba becsúrog a tiszta buza. Majd a többi termelőcsoportok földjén zúg keresztül a gép Csongrád megyében.

Egyre fogynak a gabonaföldek. Győzedelmeskedik az ember gépbe öntött alkotó ereje. A felszabadított szovjet emberek a jutratott föld mellé elküldték szovjet gépeket is.

Szovjet folyóirat Magyarországról

A szegedi szovjet sajtókiállítás a dolgozók nagy érdeklődéssel forgatják a szovjet képeslapokat, folyóiratokat

A szovjet sajtókiállítás iránt a dolgozók napról-napra jobban érdeklődnek. Már a kora reggeli órákban cseng a Magyar-Szovjet Társaság telefonja s a szegedi üzemek csoportja látogatásukat jelentik be. Még alig múlt 9 óra, máris öt-hat asszony nagy buzgalommal nézi a szebbnél-szebb szovjet képeslapokat, folyóiratokat.

— Már végignéztük a kiállítást a napokban, de

mégegyszer megnézzük

a képes újságokat — mondja egyikük és kényelmesen helyet foglalnak az egyik asztal mellett, hogy átlapozzák az „Ogonyok” című politikai, irodalmi és művészeti képes folyóirat legújabb számát.

— Sokat foglalkozik a „Pravda” képeslapja velünk magya-

rokkal. Az „Ogonyok”-nak ez a száma csupa magyar vonatkozású eseményekkel van tele — mutatja örömmel a másik asszony.

Valóban az „Ogonyok”-nak ez a legújabb száma mindjárt a címlapon a gyermeknapigen kedves budapesti jelenetet mutatja be. A Szabadság-szobor előtt vidám, nevető gyermekcsereg integet a gyárak, üzemek dolgozó felé. Belül az első oldalon Pártunk s dolgozó népünk vezéré: Rákosi elvtársat láthatjuk, majd

a többi oldalakon

a magyar dolgozó nép ajándékáról: a Hala-szobráról készült képeket láthatjuk, melyen ez a felírás áll: „A nagy Sztálinnak a halás magyar nép, 1949”.

„Örök hála Sztálinnak” című hatalmas transzparenst vésznek az MNDSz asszonyai a békétüntetésen — ezt mutatja egy másik nagy kép. Mikor ehhez a képhez érnek a képeslapot nézegető asszonyok — akik szintén tagjai az MNDSz-nek —, boldog örömmel mutatnak a képre.

Tovább lapoznak. Most hirtelen nagy szemet meresztenek az eléjük táruló képre, hisz ez a magyar sztáhanovistákra készült felvételeket mutatja. Itt látják Panyi Ferencné, Marton Ferencné, Molnár Anna, Farkas Lászlóné képeit s mögöttük lévő táblán nagyszemű eredményeiket. Az egyik asszony

büszkén betüzi

a képhez írt cikk címét is: „Sztáhanovisták. Irta Tardos Tibor.” Aztán még hozzáfeszti: — Büszke vagyok rá, hogy a szovjet dolgozók most már a magyar írók munkáját is olvassák s egyben a képeken keresztül megismerik a munka hőseit is.

Ujjakkal szorgalmasan tovább lapozzák a folyóiratot s most a színes képeknek ismét hosszú beszélgetés következik. Nem is csoda, hiszen ismét azokról látunk itt képeket, akikre mindenkor büszkéek vagyunk. Diákok, akik a Gellért-hegyen kis csoportba verődve beszélgetnek az ifjúság szép jövőjéről, akik előtt annyi lehetőség nyitott meg a Szovjetunió s Pártunk. A következő kép Gombás Pál Kossuth-díjas fizikus professzort ábrázolja tanítványai körében, másik a csepeji, Rákosi Mátyásról elnevezett kombinát két sztáhanovistáját. Muszka és Faradi elvtársakat. De itt látjuk az ország legjobb fejőgulyásának, Szabó Imrénének a képét is.

— Asszonytársak! — szólal most meg a legfiatalabb nő, akinek ott a ruháján az MNDSz-jelvény. —

Ezeket a szovjet lapokat

már hozzánk is rendszeresen eljuttatja a Szovjetunió. Milyen jó lenne, ha az üzemi faliújságokon mindig ott talál-nánk egy-néhány képet ezekből, melyekre mindig büszkén és boldogan nézünk.

Szavaival sok-sok dolgozó kívánságát fejezte ki, mert a szovjet sajtókiállítás megnyitása óta számtalan, főként üzemi dolgozó vetette fel ezt a kérdést, hogy szeretnék, ha az üzemi faliújságokon ott látnák hűséges barátunk, a szovjet nép képeslapjait is.

A Párt segítette munkájukban éltanulóinkat

Ha hatalmas lelkesedéssel végezte Szeged diákifjúsága is a kongresszusi felajánlások teljesítését s ez a nagyarányú mozgalom a tanév végére, az egységesítő kongresszus történelmi jelentőségű napjaira meghozta eredményeit. Kiemelkedtek a diákifjúság soraiból azok a fiatalok, akik követték a hős lenini Komszomol példáját s lendületet, elszántságot ifjú sztáhanovistáinktól tanultak, így váltak éltanulókká. — Kifjúság tanulmányi eredményeikkel túlteljesítették kongresszusi felajánlásait.

A Párt felbecsülhetetlen segítségét bizonyították Polacek Matildának, az Irzsébet Leánygimnázium munkásszarmazású éltanulójának szavai — A Párt nemcsak biztosította számunkra, munkás- és szegényparaszt származású diákfiataloknak a tanulási lehetőségét, hanem szíven elenül mellettük állt s minden segítséget megadott, hogy jó tanulmányi eredményeket érjünk el.

Pártunk következetes irányításával lett éltanuló Tóth László is, aki a múlt rendszerben bérésyarekként a kulákság embertelen kizsákmányolását szenvedte.

— A felszabadulás evőkeresen megváltoztatta életemet — mondotta —. Kollégiumba kerültem, a Pártnak köszönhetem az ingyenes tankönyveket, kollégiumi ösztönlíjat, tanulószobát s azt, hogy a kultusz-kormányzat területéről eltávolította a reakciót.

Büszkén beszél a Pedagógiai Gimnázium tanári kara s Diák-

szövetsége Tóth László éltanulóról, aki miközben kiváló tanulmányi eredményeket ért el, jó mozgalmi munkát is végzett, elszántsággal küzdött a népi demokráciáknak az iskolán belüli ellenségeivel szemben, leleplezte a rémhírterjesztő kulákszeméket, a klerikális reakciót és társai tőle tanultak éberséget.

A Párt irányító s szüntelenül tanító tevékenysége tette éltanulóvá Farkas András Baross mágizista munkásszarmazású fiatalat éppenúgy, mint Kocsis Verát, a Közgazdasági Gimnázium tanulóját, akit Szeged diákifjúsága küldöttnek jelölt az egységesítő kongresszusra.

Pártunk vezette Székely Sándor éltanulónak eredményes munkáját, Pártunk helyezte kollégiumba, Pártunk biztosította számára az ideológiai fejlődést, úgy, hogy ma a Diákszövetség városi tanulmányi vezetője.

Éltanulóink feladatuknak tartják a további jó tanulmányi munkát s azt, hogy ha most visszamennek az üzemekbe, a falvakba, elősegítsék a beiskolázást, azokat a fiatalokat hívják az iskolába, akiket ma az imperialisták ügynökei rémhírekkel akarnak távolartani a népi demokrácia iskoláinak padjaitól. Az éltanulók további jó munkája biztosítja annak, hogy a Dolgozó Ifjúság Szövetsége meg tudja valósítani azokat a célkitűzéseket, amelyeket Pártunk, épülő szocializmusunk, a magyar ifjúság elé állított.

Stammer József,

a Baross Gábor gimnázium tanulója.

A megyei tanács mezőgazdasági osztályának felhívása:

Azonnal kezdjék meg a buza aratását

Örömmel állapítható meg, hogy állami gazdaságaink, termelőszövetkezeli csoportjaink, az egyénileg dolgozó parasztság a megye legnagyobb részében igyekszik a kalászosokat időben betakarítani. Azonban ezzel szemben még ma is vannak olyan községek, ahol késlekednek az aratás megkezdésével. Több helyen látható az egészen fehérre kivilágosodott buza, letört feji tavaszi árpatabla, ahol még nem kezdtek meg aratását. Gazdájuk nem figyel értesítést és így súlyos mulasztást követ el. Az elmúlt vasárnap esett az eső, a kalászosok beérését erősen meggyorsította. Siettetnie olyannyira, hogy ma már egy percig sem lehet várni a kalászosok aratásával. Nem engedhető meg, hogy a teljes, sokszor túlerészt bevárják és ezzel kitégyék a szemhullásnak, esetleg a jégverés veszélyének. Nem engedhető meg, hogy ezzel felbecsülhetetlen kárt okozhassanak dolgozó népünk államának.

Csongrád megye tanácsa mezőgazdasági osztálya felhívja a termelők figyelmét, hogy a buza aratását azonnal kezdjék meg s egy percet sem késlekedjenek. Szigorúan tartásuk be a minisztertanács határozatát. A buzát vészérsébe, az árpát és zabot pedig sárgaérsébe arassák le. Nem engedhető meg az, hogy míg dolgozó parasztságunk nagyrésze dícsértet érdemlően végzi munkáját, addig a kulákok elhanyagolják, elszabotálják a gabona időbeni aratását.

A mezőgazdasági osztály felkéri az előjáróságokat és a községi Népfőnt Bizottságokat, hogy ismételt és állandóan tudatosítsák, mit jelent az aratás időbeni elvégzése. Határbejárás során ellenőrizték, eleget tesz-e mindenki kötelezettségének. Jó felvilágosító munkával, emellett szükség szerű határozott szigorral érvényesítik azt, hogy minden termelő azonnal kezdje meg a kalászosok aratását. Hívják fel a figyelmet, hogy azokra, akik szabotálják az aratást, vagy ezen a téren mulasztást követnek el, az illetékes hatóságok minden esetben a dolgozó nép törvényének szigorúságával szíjanak le.

A Megyei Tanács mezőgazdasági osztálya

Marxista jogászok akarunk lenni

A Pártnak mondanak köszönetet a szegedi egyetem most végzett joghallgatói

A szegedi Tudományegyetem most végzett joghallgatói a következő levelet intézték az MDP egyetemi párdbizottságához:

„A szegedi Tudományegyetem jog- és közgazdaságtudományi karának negyedéves hallgatói köszönetet mondunk a Magyar Dolgozók Pártjának mindazokért a segítségért és támogatásért, amelyben bennünk, részesített tanulmányunk alatt és megteremtette számunkra a lehetőséget, hogy tudományos jogi oktatásban részesülhessünk.

Mások akarunk lenni, és másoknak is érezzük magunkat, mint a mult könnymű jogász hallgatói. Az út is más, amely előttünk áll, de mások a lehetőségek is, melyek ránk várnak. Tanulmányi időnk alatt mindvégig éreztük, hogy a Párt mellettünk áll, számotartja munkánkat és anyagilag is minden feltételt megteremt számunkra, hogy a tanulásból egy percre se zökkenjünk ki.

Ideológiai téren a Párt mutatta meg az egyetlen helyes és tudományos irányvonalat, a marxista-leninista tudomány útját. Mi, marxista jogászok akarunk lenni és munkánkat a dolgozó nép és a haladás szolgálatába állítjuk.

Most, amikor az egyetem padjait elhagyjuk, a legnagyobb optimizmussal tekintünk jövőnk felé. Tudjuk, hogy a Párt mindannyjunkt számra tart, munkahelyünk már ki van jelölve szocializmust építő népünk országában. Munkánkkal akarunk harcolni a szocializmus építéséért. Ebben a harcban egyetlen támogatónk és vezetőnk a Párt lehet.

Legtöbbször közülünk pártunkívű hallgatók voltunk, de a Pártot mindig közel éreztük magunkhoz egyetemi tanulmányaink alatt. Eppen azért nagy örömmel mondunk köszönetet a Magyar Dolgozók Pártjának és a magyar népnek a segítségért, amivel lehetővé tette számunkra az iskola zavartalan elvégzését. Igérjük, hogy a munkahe-lyünkön a magyar nép felemeléséért, a szocializmusért dolgozunk. Mi jogászok, egyetlen igazságot szolgálhatunk csak: a munkássz-tály-vezette dolgozó nép igazságát.

Rákosi Mátyás útmutatásai nyomán ígérjük, hogy munkánk irányvonala csak az lesz, amit a Párt részünkre kijelölt.

A Szegedi Tudományegyetem IV. éves joghallgatói.”

Jókedv, vidámság

ez jellemzi az algyői sportrepülő kiképző tábor. Munkások, akik nemrég meg az üzemi gépei mellett dolgoztak, most sportrepülő kiképzésben vesznek részt. Ez annál is inkább nagyjelentőségű, mert ez az első alkalom, hogy üzemi dolgozók sportrepülést tanulnak.

Íffjúmunkások, sztáhanovisták, éltanulók Szeged különböző üzemeiből. A Magyar Kenderből, a Ruházati NV-ből, a Rostkikészítőtől, a Szegedi Kenderből, a Textilkombinátból, a Jutagárból vannak itt fiatal, öntudatos dolgozók, akik el akarják sajátítani a repülés tudományát. Kintőben érzik magukat a repülőtáborban, körülöttük rend, tisztaság mindenütt. A tanfolyam résztvevőinek rendelkezésükre áll minden kényelem, fürdő, sport. Balogh Jenő, a Ruházati NV sztáhanovistája, Németh János, a Magyar Kender géplakatos, Puskás Erzsébet szövőnő és a többiek, akiket érdekesnek találtak arra, hogy a sportrepülésre megtanulják, hálával gondolnak nagy Pártunkra és annak vezérére, Rákosi elvtársra.

Miben is áll itt a kiképzés? Nézzük csak meg közelebbről. A napi munkabeosztás gerincét a repülőkiképzés és a politikai nevelés alkotja, azon kívül a sport a fehér asztal mellett jó étvágygal fogyasztják el jó ebédjüket. Ebéd után pihenő, politikai nevelés, repülés, elméleti oktatás, előadás, sport és vacsora. Így élnek itt az üzemek dolgozó ifjai.

Népi demokráciánk ellenségei fölött ítélkezett a szegedi megyei bíróság

Szijjártó Lajos volt esendőrt és Kupec Sándor fasiszta állatorvost nagyon jól ismerték Kondoroson, mint népi demokráciánk esküdt ellenségeit. Állandóan igaztattak, lázítottak a dolgozó nép körében, minden igyekeztük arra irányult, hogy akadályozzák a termelést, gátolják a szocialista termelés kialakulását a mezőgazdaságban. Szoros összeköttetés tartottak fent Lauriczin Antalal, akit a közelmúltban ítél-

a gyulai megyei bíróság életfogytiglani fegyházra tiltott fegyverreltegetésért és a népi demokrácia elleni szervezkedés miatt.

Szijjártó Lajos és Kupec Sándor a bíróság előtt kénytelenek voltak beismerni bűncselekményüket a bizonyítékok és tanuvalomások súlya alatt. A bíróság mindkettőjüket 2 és fél évi fegyházra és teljes vagyonelkobzásra ítélte.